

Akkusativ oder Dativ

چگونه می شود به Akkusativ یا Dativ بودن یک اسم در جمله پی برد؟

به دو روش کلی می توانیم پی ببریم که آیا اسم را در جملاتمان به Akkusativ ببریم یا Dativ

اولین روش : حروف اضافه هستند ، همانطور که ما میدانیم در زبان آلمانی حروف اضافه هم می توانند Akkusativ ساز و هم می توانند Dativ ساز باشند و یا اینکه هر دو , روش اول را در بخش گرامر سایت به طور کلی به آن پرداخته ایم ، یعنی دروس حروف اضافه که به آنها می توانید از لینک های زیر دسترسی پیدا کنید.

[جزء Akkusativ](#)

[جزء Dativ](#)

[جزء حروف اضافه زمان و مکان](#)

[جزء حروف اضافه Akkusativ ساز](#)

[جزء حروف اضافه Dativ ساز](#)

[جزء تمام حروف اضافه به همراه چند نکته](#)

[جزء حروف اضافه Akkusativ و Dativ ساز](#)

اما اگر در جمله اصلا هیچ حرف اضافه ای نداشتیم ، آنگاه چه کنیم؟

دومین روش :

اما دومین روش دانستن اینکه فعل جمله ما Akkusativ ساز است یا Dativ ساز

همانطور که حروف اضافه هم می توانستند Akkusativ ساز و هم Dativ ساز یا اینکه بسته به شرایط هر دو ، افعال نیز به همین صورت هستند ، یعنی بعضی از افعال ذات کاملاً Akkusativ ساز دارند و اسم جمله را به حالت Akkusativ می برند ، مانند :

Er ruft seinen Freund an

او (مذکر) دوستش را تماس میگیرد

در جمله بالا دو نکته مهم وجود دارد

۱. سعی کنید هنگام یادگیری زبان آلمانی با تفکرات آلمانی زبان ها نیز آشنا شوید ، همانند جمله بالا در تفکر آلمانی : ما کسی را تماس میگیریم یا کسی را زنگ میزنیم ، اما در تفکر فارسی : ما به کسی زنگ میزنیم یا با کسی تماس تلفنی برقرار میکنیم.

حال اگر من با این تفکر آشنا نباشم ، آنگاه بخواهم به آلمانی بگویم من باید با مادرم تماس بگیریم، بی شک این اشتباهات رخ خواهد داد :

به سروقت mit میروم چون میدانم که mit در زبان آلمانی یعنی (با) و اگر ندانم که حالا این mit یک حرف اضافه Dativ ساز است ، آنگاه می خواهم به اشتباه بگویم meine Mutter و در کل یک جمله عجیب و بدون رعایت دستور زبان آلمانی تحویل شنونده بدم که این جمله عجیب من واقعا او را به سر درگمی وا میدارد

پس اولین نکته : آشنا شدن با تفکرات آلمانی زبان هاست که در دروس و گرامر های موجود در سایت de.alemani.de به اغلب آنها پرداخته ام

۲. فعل anrufen یک فعل جدا شدنی می باشد. یعنی بعضی از افعال در زبان آلمانی بخش دوم آنها صرف می شوند و بخش اول به انتهای جمله میروند. که همین قانون در صورتی پایدار است که ما فعل کمکی در جمله نداشته باشیم. مثال :

Ich muss meine Mutter anrufen

من باید مادرم را تماس بگیرم

از آنجایی که müssen یک فعل کمکی است ، فعل اصلی منرا که یک فعل جدا شدنی هم بود ، بدون هیچ دستکاری به انتهای جمله برد.

Ich rufe meine Mutter an

من مادرم را تماس میگیرم

از آنجایی که هیچ فعل کمکی در جمله من وجود ندارد ، بنابراین بخش دوم فعل یعنی rufen صرف شد در ضمیر اول شخص مفرد یعنی (من) و در نهایت بخش دوم فعل an به انتهای جمله رفت

در ادامه می توانید یک جزوه بسیار مهم و کاربردی را دانلود کنید.

بیش از ۲۵۰ فعل مهم در زبان آلمانی به همراه Akkusativ و Dativ بودن آنها در جملات

در جزوه زیر :

Akkusativ = A + مخفف

فعل جمله ما ذات کاملاً Akkusativ ساز دارد

Dativ = D + مخفف

فعل جمله ما ذات کاملاً Dativ ساز دارد

و اما

A + D +

یعنی همواره فعل جمله یک اسم در جمله را به Dativ می برد و بعدی را به Akkusativ مانند فعل anbieten

anbieten تقدیم کردن ، عرضه نمودن ، پیشنهاد کردن

Kann ich Ihnen einen Wein anbieten?

می تونم به شما یک شرابی را پیشنهاد کنم؟ یا تقدیم کنم؟

در تفکر فارسی : می تونم بهتون یک لیوان شراب تعارف کنم یا براتون یک لیوان شراب بیاورم؟

در جمله بالا فعل anbieten اینگونه است که ما همیشه به کسی که همین به کسی یعنی Dativ

Dir به تو

Mir به من

Ihnen به شما

و ...

و از طرفی ما همیشه چیزی را به کسی تعارف میکنیم یا پیشنهاد میکنیم که همین چیزی را یعنی Akkusativ

Der Wein شراب -> den Wein A آن شراب را

Ein Wein به شرابی -> einen Wein A یک شرابی را

پس این علامت زیر

+D + A

یعنی همواره فعل جمله ما با حالت Dativ میرود و بعد از آن باید یک اسم در حالت اسمی Akkusativ بیاید.

و اما

(+D) + A

یعنی لزومی بر این نیست که فعل جمله ما اسمی را به حالت Dativ برود ، اما همواره باید اسم جمله را به حالت Akkusativ برود.

مانند فعل جدا شدنی aufmachen که در اینجا به معنی : باز کردن یا گشودن است.

مثال :

Warte, ich mache dir die Tür auf

صبر کن ، من (الان) آن در را برایت باز میکنم

Warte, ich mache die Tür auf

صبر کن ، من در را باز میکنم

همانطور که می بینید در مثال دوم از فعل aufmachen استفاده کردم اما لزومی بر استفاده dir که نشانه Dativ بودن است ، نیست

در نتیجه فعل aufmachen همواره باید Akkusativ داشته باشد اما در استفاده Dativ در آن به سلیقه خودمان بر میگردد ، همانند مثال بالا

و اما در آخر

+D / + A

یعنی گاهی فعل جمله فقط Akkusativ ساز است و گاهی نیز فقط Dativ ساز ، مانند فعل kündigen

به معنی : فسخ کردن یک قرار داد ، استعفا دادن و پرس و جو کردن

اگر بخواهیم به معنی استعفا دادن یا فسخ کردن از آن استفاده کنیم ، آنگاه اسم جمله ما همواره به حالت Akkusativ می‌رود ،
مانند :

Ich kündige meine Stelle

از سمت یا شغل خودم استعفا میدهم

اما اگر به معنی : پرس و جو کردن مورد استفاده قرار بگیرد ، آنگاه اسم جمله ما همواره به حالت Dativ می‌رود، مانند :

Er kündigt seinem Mitarbeiter

او به دنبال همکارش است

یعنی پرس و جو میکند تا پی ببرد همکارش کجاست!

دانلود جزوء ۲۵۰ فعل پر کاربرد آلمانی به همراه اکوزاتیو و داتیو و مثال در جملات آلمانی را از زیر دانلود کنید

[جزوء ۲۵۰ فعل پر کاربرد آلمانی](#)

آموزش رایگان زبان آلمانی – مرتضی غلام نژاد
منبع : de.alemani.de